

Motion till riksdagen 2017/18:3960

av **Jonas Millard och Fredrik Eriksson (båda SD)**

med anledning av prop. 2017/18:59 Ett utvidgat straffrättsligt skydd för transpersoner

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår propositionen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa samtliga grunder för diskriminering och i stället införa en lag om otillbörlig särbehandling och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Nu aktuell proposition är delvis beroende av att grundlagen ändras. Enbart detta faktum ställer utomordentligt höga krav på att förarbetet till propositionen är gediget och att föreslagna förändringar är väl förankrade i svensk rättstradition. Sverigedemokraterna noterar att propositionen bygger på innehållet i SOU 2015:103 som utfördes av en särskild utredare. Utredningen har inhämtat information och synpunkter från referensgrupper och experter men har saknat parlamentariskt inslag. Svensk rättstradition bjuder att grundlagsändringar ska utredas i parlamentariskt sammansatta kommittéer. Detta har inte skett och enbart detta faktum är skäl nog att överväga avslag på propositionen. Frågan är då om regeringen på ett godtagbart sätt ändå kan motivera lagskärpningen. I proposition 2001/02:59 anförde den dåvarande socialdemokratiska justitieministern Thomas Bodström att:

Regeringen vill framhålla att de personer som ingår i beteckningen transpersoner naturligtvis inte är mindre skyddsvärda än andra. Men även om det skulle förekomma hetspropaganda mot transpersoner som grupp saknas det i vart fall belägg för att detta skulle ha skett på ett sådant sätt att det nu skulle kunna motivera någon ytterligare begränsning av yttrandefriheten. Denna grupp bör därför inte föras in i bestämmelsen om hets mot folkgrupp.

I nu aktuell proposition anför regeringen att det torde röra sig om 45–70 anmälningar per år. Sverigedemokraterna finner därför att förhållandena knappast har förändrat sig så

mycket sedan 2001/2002 att en inskränkning är motiverad. Därutöver vill vi anföra att nu aktuellt förslag dessutom är så olyckligt formulerat att vi är rädda att lagen, om den går igenom, blir rättsosäker och brister med avseende på rättssäkerhet och förutsägbarhet.

Regeringen för visserligen ett resonemang om huruvida man bör använda de ovetenskapliga begreppen ”könsidentitet” och ”könsuttryck” men backar på detta då man får kritik från bl.a. Lagrådet som menar att begreppet blir för flytande och att det lagtekniskt blir så att bestämmelsen blir betänkelig ur legalitetssynpunkt. Regeringen löser detta genom att skriva i propositionen att avgränsningen ska göras så att enbart transpersoner ges det stärkta straffrättsliga skyddet och formulerar sig sedan på det viset att hot, missaktning och olaga diskriminering på grund av könsöverskridande identitet eller uttryck förbjuds – en formulering man lånar från diskrimineringslagstiftningen. Den grupp av människor och handlingar som kan komma att omfattas av lagbudet blir med detta i praktiken stor och svår att överblicka. Bestämmelsen strider därmed mot de i straffrätten grundläggande principerna om rättssäkerhet och förutsägbarhet. Detta är anmärkningsvärt då propositionen inskränker yttrandefriheten. Att bestämmelsen blir otydlig tillstår delvis av regeringen själv, som i propositionen har en kortare utläggning om att man inte ens själva förmår avgränsa kretsen av personer som är tänkta att träffas av straffskärpningen utan att begreppet transperson ska förstås som ett paraplybegrepp som kan, eller inte kan, inkludera subgrupper av personer. Det framkommer även att formuleringen från diskrimineringslagen är problematisk. På s. 22 i aktuell proposition anförs att ”även definitionen av könsöverskridande identitet eller uttryck har kritiserats, bl.a. för att vara otydlig när det gäller vilken personkrets som omfattas av diskrimineringsgrunden”. Av det ovan anförda framkommer att en förändring av gällande rätt med angivande av nu aktuella bevekelsegrunder och metod inte bör införas. Propositionen bör därför avslås. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Regeringsformen innehåller i dag ett antal specifikt angivna förbud mot diskriminering, t.ex. på grund av etnicitet, sexualitet eller religion. Sverigedemokraterna anser att en sådan uppräkningslista är olycklig, då den lätt leder till ett resonemang som landar i att ”alla är jämlika men vissa är mer jämlika”. För oss är det självklart att ingen ska behöva utsättas för diskriminering och definitivt inte på grundval av några omständigheter som rör den enskilde som person. Vi förordar därför en lagteknisk lösning som i stället för att rikta in sig mot de specifika omständigheterna som rör den enskilde i stället baserar sig på om den som träffats blivit otillbörligt särbehandlad eller inte. Det vill säga på själva gärningen. Detta menar vi dessutom bättre fångar in den svenska rättstraditionen att det är gärningen som är straffbar. Inte att en särskilt utpekad grupp av människor är mer skyddsvärd än andra.

Jonas Millard (SD)

Fredrik Eriksson (SD)